

Nr 10.

Av herr **Nilsson, Bror**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 43 angående anslag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering får undertecknad härmed anföra följande.

Den statshjälp till landsbygdens elektrifiering, vartill riksdagens medverkan begäres i ovan nämnda kungliga proposition, har av departementschefen efter vederbörligt skedd utredning lagts upp efter stora linjer. Att detta är bra och riktigt gjort vill undertecknad icke bestrida. I min verksamhet bland landsbygdens folk har jag emellertid haft tillfälle att se och begrunda denna fråga från en något trängre och enklare synpunkt, nämligen den enskilda människas, som visserligen bygger och bor i en trakt varest den elektriska ledningen finnes inom räckhåll, men där denna åtrådda nyttighet ändå är oåtkomlig på grund av vederbörandes ekonomiskt små förhållanden. Säkerligen finnes det många tusental mindre och även medelstora jordbrukslägenheter och även andra hem, vilka ligga inom räckhåll för redan befintliga kraft- och distributionsledningar, men ägarna hava icke sett sig i stånd att komma ut med kostnaderna för den egna ledningen och inmonteringen. Enbart den senare drar en kostnad av 300—500 kronor och det är icke litet belopp för en kanske redan hårt skuldsatt familj. För alla dessa kategorier skulle den nya stort upplagda hjälpverksamheten icke komma att betyda någon hjälp alls, och detta betraktar jag såsom en svaghet i det annars utmärkta förslaget. Denna svaghet blir större när man besinnar, att den stort anlagda hjälpen knappast kan komma vederbörande tillgodo förrän om ett eller annat år under det att ett givet stöd till dem, som befinna sig inom räckhåll för redan befintliga ledningsnät, skulle kunna verka omedelbart och alltså redan till nu kommande vinter bringa ljus i mörkret i många hem.

{Om man nu skulle kunna enas om behovet och skäligheten av hjälp till här omtalade kategorier medborgare i förevarande avseende så återstår frågan genom vilket organ hjälpen bäst och billigast kunde ges. Genast faller då i ögonen denna frågas nära samband med den bostadsförbättringsverksamhet som sedan några år med framgång och med så välsignelsebringande resultat bedrivs genom egnahemsorganisationen: egnahemsstyrelsen och egnahemsnämnderna. Utan ytterligare kostnad för statsverket kunde denna organisation brukas även för detta behjärtansvärda ändamål, nämligen att lämna statsbidrag till inmontering av elektriskt lyse och elektrisk kraft till dem

som vore i behov av dylik hjälp och som för rimlig kostnad kunde vinna anslutning till redan befintligt distributionsnät.

Under hänvisning till det ovan anförda får undertecknad vördsamt hemställa,

att riksdagen beslutar att av de 5 miljoner kronor som äskas i Kungl. Maj:ts proposition nr 43 till befrämjande av landsbygdens elektrifiering å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1940/41 ställa en miljon kronor till kungl. egnehemsstyrelsens förfogande för utdelande av statsbidrag till inmontering av elektrisk kraft vid sådana hem på landet, vilka för rimlig kostnad kunna vinna anslutning till redan befintligt distributionsnät.

Stockholm den 15 oktober 1940.

B. A. Nilsson.
